

MEDJUGORJE HANGJA

2012. Június

Nr. 53

„Drága gyermekek! Ma is a megtérésre és az életszentségre hívlak benneteket. Isten örömet és békét szeretne adni nektek az ima által, de ti, gyermekeim még messze vagytok, a földhöz és a földies dolgokhoz kötödtök. Ezért újra hívlak benneteket, nyissátok ki szíveteket és fordítsátok tekinteteket Isten és az isteni dolgok felé, és akkor béke és öröm fog uralkodni a szívetekben. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Medjugorje, 2012. június 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek! Szüntelenül veletek vagyok, mert végtelen szeretetemmel szeretném megmutatni nektek a mennyország ajtaját. Szeretném elmondani, hogyan nyílik ki: a jóság, az irgalom, a szeretet és a béke - vagyis Fiam által. Ezért gyermekeim, ne vesztegessétek az időt haszontalanságokkal. Csak is Fiam szeretetének ismerete szerezhethet üdvösséget számotokra. Üdvözítő szeretete és a Szentlélek által kiválasztott engem, és én vele együtt kiválasztalak titeket, hogy szeretetének és akaratának apostolai legyetek. Gyermekeim, nagy felelősség van rajtatok. Szeretném, hogy példátokkal segítsétek a bűnösöket a felismerésben, gazdagítsátok szegény lelküket és vezessétek vissza őket karjaimba. Ezért imádkozzatok, imádkozzatok, böjtöljétek és rendszeresen gyónjatok. Ha az lesz életetek központja, hogy magatokhoz veszitek Fiamat, akkor ne féljétek, minden lehetséges számotokra. Veletek vagyok. Minden nap imádkozom a pásztorokért és ezt várom tőletek is, mert gyermekeim, nem élhettek vezetésük és az áldásuk által kapott megerősítés nélkül. Köszönöm nektek.”

A megtérésre és az életszentségre hívlak benneteket!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya májusi üzenetéhez

A mai üzenetben is szívünkkel hallgassuk a Szűzanya édesanyjai szavait, mellyel egyszerűen és érthető módon fordul hozzánk. Üzeneteiben visszhangzik az Evangélium és a meghívás keresztény hivatásunk őszintébb és örömtelibb megélésére. Szavaiban Jézus szavai és élete visszhangzik. Jézus első szavai, melyet az evangéliumban olvashatunk, meghívás a megtérésre: „Betelt az idő, közel van az Isten országa. Térjete meg és higgyetek az Evangéliumban!”

Ez Jézus teljes életre és öröme szóló meghívása. A Szűzanya, jó édesanyaként ebben az üzenetében is a megtérésre és az életszentségre hív, amelyben megélhetjük az örömet és a békét.

Szent Pál emlékeztet bennünket: „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok? Nem tudjátok, hogy nem vagytok a magatokéi?” (1Kor 6,19).

Mi a keresztség által Krisztushoz tartozunk. Gondolataink, cselekedeteink és vágyaink sokkal inkább az övéi, mint a miénk. Tehát a mi kötelességünk visszaadni Istennek azt, amivel jogosan tartozunk neki. Amikor lusták vagyunk harcolni a velünk született gyengeségeink, rendetlen és önző hajlamaink ellen, akkor mindazt, ami Istené bennünk, nem tudja megérteni Isten szeretetének ereje, amely megszentel.

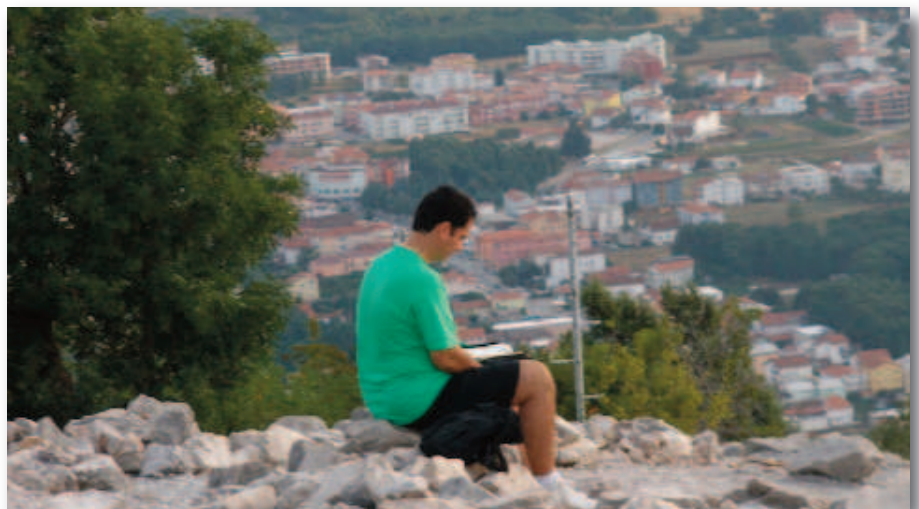
Minden keresztény Krisztusé és ezáltal meg van hívva az életszentségre. A keresztények alapküldetése az életszentség. És nincs más életszentség a keresztények számára, mint az, amit az evangélium javasol. Arra vagyunk meghívva, hogy azzá legyünk, amire teremtünk, Isten gyermekei, vagyis Isten képmása. Jézus meghagyta számunkra a szentség eszményképét és mértékét, ez pedig a szeretet. „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és

teljes elmédből! Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.” (Mt 22, 37. 39.) És az, aki Istent, vagyis önmagát és felebarátját tökéletesebben szereti, közel kerül Istenhez. Ennek a szeretetnek, vagyis életszentségnek a keresztény életben konkrét gyümölcsöket kell teremnie. Arany-szájú Szent János mondja: „Nem elég, hogy a fa él, gyümölcsöt kell teremnie. Nem elég kivonulni Egyiptomból, tovább kell menni az ígért földjére. Fellelesleges böjtölni és hajléktalanként élni, hamut szórni a fejünkre és sírni szüntelenül, ha ez senkinek sem használ, nem tettél semmit.”

A szent és a szentség szó fogalma azért nem világos számunkra, mert a kegyelem és a természetfeletti szó fogalmát sem értjük igazán. Az embernek mielőtt szentté válik, emberségében és törekvésében kell emberré lennie. A szentek nem természetfeletti és túlvilági lények egy másik bolygóról, hanem ugyanolyan hús-vér emberek, mint mi. A szentség gazdaggá teszi és elmélyíti emberségünket. Jézus Krisztus volt a legtökéletesebb emberi lény, aki valaha élt a földön. Jézusban tökéletes volt az emberi természet, mégis mindenben ha-

sonlóvá vált a mi gyenge és szenvedő emberi természetünkhöz, a bűnt kivéve. A szentség nem abban áll, hogy kevesebbek, hanem, hogy többek legyünk másoknál. Ez nagyobb gondoskodási készséget jelent, a szenvedésben, az együttérzésben és a szeretetben, de a humorban, az örömben és az élet szép és jó dolgaiért való hálaadásban is. Isten kegyelme felragyog a mi emberi természetünkben, de nem úgy, hogy eltörölje ösztöneinket, hanem gyógyítja azokat és lelki síkra emeli fel. Minden emberi jelen volt a mi Urunk Jézus személyiségében is. Mindenben megmutatkozott megközelíthető embersége.

Az igazi életszentségben nem deformálódik el emberségünk, hanem még inkább emberré tesz bennünket, egyszerűvé és nyitottá mások számára. Hősi erényekre törekedni és azt keresni, amelyek által mások fölé emelkedhetünk, és amely dicsővé tesz bennünket mások szemében, azt jelenti eltávolodtunk attól, hogy igazságban lássuk önmagunkat és eltávolodtunk Istentől is. Az igazi szentség nem annak a felismerése és abba vetett bizalom, hogy az ember önmagában szent, hanem annak felismerése,

hogy Isten és csakis Isten szent. A szent ember tele van istenfélelemmel az isteni szentség és fönség miatt, melyet elkezd felismerni mindenhol, másokban és környezetében is. Dosztojevszkij mondta egyszer: „A szent képes szeretni a másikat akkor is, amikor az, bűnben él.”

A szent ember nem azért törekszik erényes életre, hogy mások erényesnek és szentnek tartsák, hanem azért, hogy Isten jóságát és szentségét sohase árnyékolja be az ő önzése. Ez egy utazás az „Én”-emtől az Isteni „Te”-ig, mindaddig, míg nem tudjuk elmondani Szent Pállal: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2,20).

Ez az utazás az „Én”-emtől az isteni „Te”-ig nem mindig kellemes, és nem is könnyű, de arra az életre vezet, amelyre a Boldogságos Szűz Mária buzdít minket ebben az üzenetében is. Hallgassuk Őt a szívünkkel és váltsuk életté szavait, hogy megtapasztalhassuk azt a békét és örömet, melyet Isten ajándékoz nekünk.

Imádság

Édesanyám, tanítóm és királynóm, Mária! Kérlek, fogadj be azok közé, akiket szeretsz, táplálsz, megszentelsz és Jézus Krisztus, az isteni Mester iskolájába vezetsz. Te látod az isteni tervben azokat a gyermekeidet, akiket Ő hív, és akikért imádkozik, akiknek kegyelmet, világosságot és enyhülést ad. Mesterem, Jézus Krisztus teljesen átadta magát neked, a megtestesülése pillanatától kezdve, egészen mennybemeneteléig. Ez tanítás, példa és titokzatos ajándék számomra, hogy én is így bízam rád magam. Kérlek, adj kegyelmet Mária, hogy megismerjem, kövessem, és mindig szeressem isteni Mesteremet, Jézust, aki az Út, az Igazság és az Élet. Kérlek, mutass be Jézusnak. Méltatlan bűnös vagyok, és nincs más ajánlólevelem ahhoz, hogy beiratkozhasam az Ő iskolájába, csak a te ajánlásod. Világosítsd meg értelemmel, erősítsd meg akaratomat, szenteld meg szívemet ezekben az időkben, hogy ki tudjam használni az irgalom idejét, hogy majd Szent Pállal elmondhassam: „Élek ugyan, de már nem én, hanem Krisztus él bennem.” (Boldog Jakov Alberion imája)

Az Atya mindent megtesz, ha mi úgy hagyatkozunk rá, mint a gyermekek

Be szeretnék veletek hatolni a szív mélységébe, hogy megértsük az üzeneteket.

Ünnepre gyűltünk össze Medjugorjében: a Béke Királynőjének ünnepére. A Szűzanya azt akarja, hogy minden ünnep az Úr napja legyen és ne a turizmus napja. Már gyakran mondtam, hogy minden ünnepre fel kell készülnünk: böjttel, imádsággal, elmélkedéssel. És ha nagy ünnepek vannak, a Szűzanya kéri, hogy vonuljunk vissza csöndben. A Szűzanya a belső ünnepre hív meg bennünket, a csöndben végzett imára.

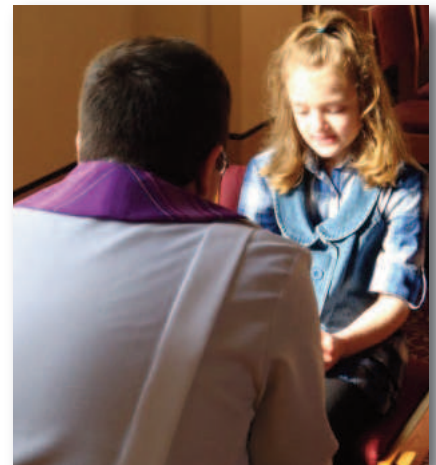
Így egyszer karácsonykor, két évvel ezelőtt, a Szűzanya azt mondta Jelenának: **„Senkinek sem jutott közületek eszébe, hogy csöndben visszavonuljon és úgy kérje az Úrtól a kegyelmeket.”** Valóban még karácsony is inkább külsőséges ünnep lehet és a Szűzanya arra hív meg bennünket, hogy az ünnepeket bensőnkben éljük át.

De ha ünnepekről van szó, a Szűzanya szerint és a keresztény életünk szerint is - amelyet azonban bizonyos értelemben elfelejtettünk - minden vasárnap ünnep. Sajnos a vasárnapot a turizmus ünnepévé alakítottuk át: rövid misén veszünk részt és utána nyüzsgünk, a turizmusban keresünk pihenést, nem az Úrban. Az ünneplés érdekében a Szűzanya arra hívott meg bennünket, hogy szívünket imádsággal, szentségekkel készítsük elő. Itt különös módon a Szűzanya a gyónás szentségét hangsúlyozta. 1982 nyarán arra hívott meg bennünket, hogy havonta gyónjunk, de később az imacsoport tagjait és a látókat is heti gyónásra hívta meg.

Miért hívta meg őket heti gyónásra? Mivel jobban kinyíltak és többé nem tudják magukban a bűnt elviselni és mert a Szűzanya azt akarja, hogy növe-

kedésük folyamatos legyen. Ezekkel a gyónásokkal kapcsolatban a Szűzanya az embereket teljes megnyílásra akarja rábírni. Ha valaki teljesen Istenhez akar tartozni, szüksége van az állandó előrehaladásra és még azokat az apró dolgokat sem viseli el, amelyek Istentől elválasztják. És éppen ezen az úton vettük észre, hogy mindnyájunknak szüksége van a lelki vezetésre: ebben a heti szentgyónásban tehát nemcsak kazuisztikus értelemben vett lelkiismeretvizsgálatról van szó, hanem éppen arról a szükségletéről, hogy egyre közelebb kerüljünk Istenhez.

Most elmondom nektek, hogyan tudtok Istenhez közelebb jutni: ezzel valóban valami konkrét dolgot szeretnék nektek adni arról, hogyan tudtok ünnepelni és hogyan tudtok az ünnepbe belépni. Tegnap a kis Jelena üzenetet adott át Slavko atyának: látomása volt, egy briliánsékszert látott, amely középen kettétört. Csillogó sugarakat árasztott, amelyek szép lassan kialudtak. A Szűzanya azt mondta: **„Látjátok, a teljesen Istenre hagyatkozott szívek olyanok, mint ez a briliánsékszer, de amikor jön a megosztás, az irigység az emberek között, az ékszer szép lassan kiálszik.”**

Látjátok, nekünk a szentgyónásban mindig pozitív úton kell haladnunk, ahelyett, hogy kialudnánk, egyre jobban ragyognunk kell. Hogy ezt megtehesük, egy személyes dolgot szeretnék nektek elmondani, amellyel különösen az olaszok gyónásában találkoztam: azt láttam, hogy sokan, amikor eljöttek gyónni, saját életük eseményeit mondják el, a nehézségeket, de kevesen kérnek tanácsot arra, hogyan változtassanak az eseményekkel kapcsolatos magatartásukon.

A gyónásban fontos, hogy az eseménnyel, a szenvedéssel, a nehézségekkel kapcsolatos magatartásunkat lássuk. A gyónás arra való, hogy a nehézségekkel szembeni magatartásunkat megváltoztassuk vagy hogy azt a magatartást találjuk meg, amely üdvösségünket szolgálja. Meg vagyok győződve arról, hogy sokan nagyon keveset nyernek a gyónásból, mert azt tapasztaltam, hogy elkezdnek a gyónónak beszélni, ő pedig folytatja az esemény elmondását: így nem érünk el semmit, a gyónásban nem nyerünk kegyelmeket.

Hogy jobban megmagyarázzam: egyszer a Szűzanya arra tanított bennünket, hogyan kell imádkoznunk és azt mondta: **„Sok keresztény elkezd imádkozni és mindig az ima elején marad, nem lép be az imába.”** Hogy az

imába beléphessünk, néhány lépést kell tennünk, az első lépés bűneink bevallása, ezek beismerése nemcsak a pap előtt, hanem ha egy testvéremet bántottam meg, be kell ismernem ezt a vétket öelőtte és mondanom kell: „Bocsáss meg!”

Ez az igazság. Ha tehát ezt teszem imádkozás előtt, alkalmas vagyok az első lépés megtételére. Ebben az első lépésben fontos, hogy a bocsánatot is megkapjam. De mit akar ez mondani? Sokan meggyónnak és nem felejtik el bűneiket. Ha a bűn bocsánatot nyert, el kell távolítanunk, mert különben utóérzése megmarad. És ki ítél meg bennünket? A Sátán. Ki ítél el? A Sátán.

Ne engedjük meg, hogy a Sátán hatása alatt maradjunk, amikor Isten már megbocsátott nekünk: tegyük félre a bűnt és kezdjük életünket élni. Tehát az első lépés a bűn eltávolítása, így tettünk meg egy lépést a belső szabadság terén.

A második lépés: a Szűzanya azt mondja nekünk: **„Ajánljátok fel problémáitokat Istennek.”**

Ha gondjaitokat felajánljátok Istennek, nem lesz többé szükségetek arra, hogy történeteket mondjatok el a papnak és Istennek; ezeket már felajánlottátok Istennek és ezért már képesek vagytok imádkozni; ameddig magatokban hordjátok a gondot, a fájdalmat, a fe-

szültséget, addig a Szentlélek nem tud bennetek szabadon cselekedni: az isteni kegyelem akadályai vagytok. Ahhoz, hogy az imádságba beléphessetek, el kell távolítanotok a bűnt, fel kell ajánlanotok Istennek a gondjaitokat. Ha pedig ezt a két lépést megtettük, elérkeztünk a belső szabadságra és a Szentlélek imádkozik bennünk, ahogy a Szűzanya egyik üzenetében mondta: **„Minden imában meg kell értenetek Isten hangját tibenetek. Minden imában.”**

Ha tehát imádkozunk, minden imádságban fel kell fogunk az imánkra kapott választ. Ha megkaptuk Isten választát, feltámadottak vagyunk. Ezért mondom nektek: ha gyónni akartok, a gyónásban inkább azt keressétek, hogyan tudnátok a nehézségekkel szembeni magatartásotokon változtatni és az meghozza majd nektek a békét.

Még valamit hangsúlyozni akarok a gyónásban: mi, keresztények azt mondjuk, hogy hiszünk a holtak feltámadásában, de úgy viselkedünk, mintha nem volna földöntúli élet. Nagyon sok ösztört, halálra vált emberrel találkoztam, valóban halálra válttal, mert a családban valaki meghalt. De miért törünk össze, ha van örök élet?

Május 7 -én, amikor Ivának utolsó találkozója volt a Szűzanyával, ő többek között ezt kérdezte tőle: „Van-e valamilyen óhajod?” A látnok azt mondta: „Igen, látni szeretném édesanyámat” (anyja néhány évvel ezelőtt halt meg). És akkor megjelent az anyja, megölelte és ezt mondta neki: „Büszke vagyok rád. Szolgálj tovább Istent és a Szűzanyát.” Anyja megölelte őt.

Nézzétek, ha mi hiszünk az örökéletben, ha az örök élet az életünk alapja, könnyű az életünkön változtatni. Ha nem hiszünk az örök életben, sohasem leszünk vidámak itt a földön, sohasem tölt el a béke.

Ezért szólítok fel arra mindenkit, hogy higgyünk a keresztény élet gyökerében: a halál a mi feltámadásunk. Ha elfogadjátok ezeket a dolgokat és a gyakorlatban élitek is, sok gyümölcsöt hoztok és látni fogjátok, hogy a lelki élet nem félresiklott élet, hanem boldogságunk gyökere itt a földön is.

Még mást is szeretnék nektek mon-

dani. Hallottam egy szóbeszédről, amely a napokban érkezett Olaszországból, hogy elkedvetlenül benneteket; én azonban azt mondom nektek: bátorság! De Istenbe vetett bátorság! Ne felejtsetek el: Medjugorje megpróbáltatásokon halad át, de nem válságokon. Itt vagyok három év óta és sok megpróbáltatást értem meg: mi a saját erőnkől egyik megpróbáltatásban sem tudtunk volna győzni, mégis mindegyik megpróbáltatásban győztünk, mert „Isten mindent irányít”, ahogyan a Szűzanya mondta Jelenának: „**Amikor nehézségeket okoznak nektek, ne siránkozzatok, legyetek vidámak, imádkozzatok azért, hogy ha Isten elindít egy művét, azt senki meg ne állítsa.**” Ezért újból „erőt” kívánok nektek, azt mondom: „éljetez reménységben”: az emberek, ha nehézségekbe ütköznek, rendszerint úgy reagálnak, hogy agresszívek lesznek vagy megtelnek félelemmel; mi ne legyünk agresszívek és a félelem se legyen rajtunk úrrá, ellenkezőleg: a megpróbáltatásban erősödni kell a reménységünknek. És ti a megpróbáltatásokban dicsérjétek az Urat, imádjátok, dicsérjétek és ha ti képesek lesztek Őt a megpróbáltatásokban is magasztalni, akkor Ő meg fogja oldani a problémáitokat, mindez a Miatyánk szellemében történik: mi vagyunk a gyermekek és az Atya megtesz mindent, hogy úgy hagyatkozhassunk Őrá, mint a gyermekek.

Mindnyájatoknak bátorságot kívánok, és folytassátok. Az erők, amelyekre szükségünk van, bennünk vannak: csak fel kell ezeket kelteni az ima, a böjt és a hit segítségével.

Az utolsó dolog ez: arra kérlek benneteket, amikor már hazaértetek, készítetek keresztény programokat, mert számunkra, jóakarató keresztényekre ma a lanyha napi életritmus a legveszélyesebb. Határozzátok el tehát: napom melyik része az Úré, milyen időben imádkozom, milyen időben imádkozik a családom, melyik időt szenteljük az imádságnak. Ha ezt az órarendet napjaitokba, heteitekbe, hónapjaitokba beillesztitek, akkor könnyebben követhettek az itt hozott elhatározásaitokat és az itteni lelkesedéseket.

Végül még olyasmi, amivel útra kelhettek. Isten itt sok kegyelmet ajánl fel nekünk, nagy kegyelmeket; ahhoz, hogy ezeket a kegyelmeket megkaphassuk, nem kell rendkívüli utat követnünk. A Szűzanya rendkívül egyszerű utat mutat nekünk. Azt mondom nektek: kezdjétek el még ma. Tőlünk minden nap csak annyit kérnek, hogy váltsuk valóra azt, amit ma hallottunk, csak azt. Ha holnap megvalósítjuk azt, amit ma hallottunk, holnapután az Úr új fényt hoz nekünk. Ha nem valósítjuk meg holnap azt, amit ma hallottunk, visszafelé megyünk: így szívünk megkeményedése következik be. Ismeritek a magvető történetét, amikor egy mag az útszélre esett és jöttek a madarak és felszedték, és az Úr azt mondja: „Ezek azok, akik hallották az Igét és megmentették a Sátánnak, hogy elvigye.”

Nézzétek tehát: ha ma a templomba jöttetek és hallottátok az Igét, majd elhagytátok azt, akkor megrabolt benneteket. Megrabolt benneteket a Sátán, felesleges volt jönnötök.

Őrizétek meg tehát az Igét és váltsátok valóra mindazt, amit hallottatok. Ha holnap valóra váltjátok mindazt, amit az Evangéliumban hallani fogtok, és holnapután ugyanúgy, meglátjátok majd, hogy a kegyelem hogyan növekszik bennetek és megváltoztatja a világot.

Azok, akik mindig tanácsot keresnek, kevésbé szorulnak majd annyi tanácsra: a probléma a fülben van. Nem vagyunk képesek az Evangéliumot hallgatni és a konkrét választ kérni, mivel az Evangéliumban, közlünk mindenki számára ott a konkrét válasz, hogyan kell megváltoztatnunk magatartásunkat a problémával szemben.

Ha pedig bekövetkezik ez a változás, Isten tanácsot ad nekünk, mivel gyakran azok, akik kérik a tanácsokat, nem akarják azokat, valami rendkívülit akarnak, nem a szokásosat, nem akarnak előre mozdulni és ezért valami rendkívülit akarnak.

A papok keveset vagy semmit sem tehetnek azokért, akik fülüket nem nyitják ki. Ezért kövessétek a Szűzanya útját: az alázatosság, az egyszerűség, az Ige mindennapi meghallgatásának az Útját. Ha rászánjátok magatokat, ha még ma este elkezded csinálni, meg fogjátok érezni Isten kegyelmét. Ha ezt teszitek, akkor több kegyelmet kaptok. Nyissátok meg szíveteket ebben a helyzetben, erre az ünnepre, hogy befogadjátok a kegyelmeket, amelyeket az Úr kínál fel nektek a Szűzanya közbenjárására.

Tomislav Vlasic - 1985. június 25.

A fiatalok 23. nemzetközi imatalálkozója

Medjugorje, 2012.08.01 - 06.

„Uram, növeld bennünk a hitet” (Lk 17, 5)

2010.07.31. Kedd

- 18.00 – Rózsafüzér
- 19.00 – Szentmise (az ének és zenekar főpróbája)
- 20.00 – Gyógyító ima
- 20.30 – Szentségimádás (az ének és zenekar főpróbája)

2010.08.01. Szerda

- 18.00 – Rózsafüzér
- 19.00 – Szentmise – az imatalálkozó résztvevőinek köszöntése (országonként)
- 20.30 – Szentségimádás

2010.08.02. Csütörtök

- 09.00 – Reggeli ima
- 09.30 – Előadás, ének, tanúságtétel
- 12.00 – Szünet
- 16.00 – Előadás, ének, tanúságtétel
- 18.00 – Rózsafüzér
- 19.00 – Szentmise
- 20.00 – Szentségimádás

2010.08.03. Péntek

- 09.00 – Reggeli ima
- 09.30 – Előadás, ének, tanúságtétel
- 12.00 – Szünet
- 18.00 – Rózsafüzér
- 19.00 – Szentmise
- 20.15 – Körmenet
- 22.30 – 23.00 - Szentségimádás

2010.08.04. Szombat

- 09.00 – Reggeli ima
- 09.30 – 12.00 - „Cenacolo” közösség - előadás, ének, tanúságtétel
- 12.00 – Szünet
- 16.00 – Előadás, ének, tanúságtétel
- 18.00 – Rózsafüzér
- 19.00 – Szentmise, gyógyító ima
- 21.15 – „Cenacolo” közösség előadása

2010.08.05. Vasárnap

- Dél előtt – Szentmise nyelvcsoportok szerint
- 16.00 – Előadás, ének, tanúságtétel
- 18.00 – Rózsafüzér
- 19.00 – Szentmise

- 20.30 – 21.30 - Szentségimádás
- 21.30 – 23.00 - Búcsúzás

2010.08.06. Hétfő

- 03.00 – Rózsafüzér a Križevacon (egyéni)
- 05.00 – Szentmise a Križevacon

Felhívás

- Kérjük, hozzatok magatokkal FM kisorádiót fülhallgatóval, Szentírást, napernyőt.
- Azok a csoportok, melyek részt kívánnak venni az imatalálkozón, ne tervezzenek egyéb programokat az ifjúsági találkozó idejére.
- Az esti imaprogram minden nap 18 órakor rózsafüzérrel kezdődik, melyet 19 órakor a szentmise követ.

Az imatalálkozó ideje alatt (kivételesen vasárnap) a zárandokok számára délelőttönként nem lesz szentmise. Minden zárandok a fiatalokkal együtt az esti szentmisén vesz részt.

Az ifjúsági találkozó ideje alatt szinkrontolmácsolást biztosítunk.

Jozo atya katekézise

A Szűzanya 2012. május 25 -i medjugorjei üzenete

„Drága gyermekek! Ma is a megtérésre és az életszentségre hívlak benneteket. Isten örömet és békét szeretne adni nektek az ima által, de ti, gyermekeim még messze vagytok, a földhöz és a földies dolgokhoz kötödtök. Ezért újra hívlak benneteket, nyissátok ki szíveteket és fordítsátok tekinteteket Isten és az isteni dolgok felé, és akkor béke és öröm fog uralkodni a szívetekben. Köszönöm, hogy választotok hívásomra.”

Kedves testvéreim!

Az ez évi Imatalálkozó előestéjén a Béke Királynője ezt az erős üzenetet küldte nekünk. Ezen a Találkozókon érezhettük, milyen messze vagyunk a szentségtől és a megtéréstől. Ha valaha szükséges volt a rajta való részvétel, akkor az éppen most volt. Eljönni, és részt venni Találkozókon, közösen és imában.

Mi elfogadtuk a meghívást a Szűzanya üzeneteinek a megélésére, tanúságot tenni róluk a mai világban és gyümölcsöt hozni. A Szűzanya jelenései és tervei, az egész világ számára fontosak. Ezért kell megélnünk az üzeneteket, hogy tervei megvalósulhassanak. Ezért van szüksége a vele együttműködőkre, az apostolokra. S ezek vagyunk mi. A mi belépésünk a LÁTOGATÁS Imaközösségbe, szabad, örömteljes fogadalom: *Megtenni mindent, amit mond nekünk!*

Drága testvéreim, nem fáradhatunk el! Semmi sem választhat el minket a Szűzanyától. Ha üldözve, és meg nem értettek is lennénk, ahogy az néhány plébániai közösségben van, örömmel viseljük el a Béke Királynője iránti szeretetből. Szenvedésünk, és a szenvedésben a mi alázatunk és bizalmunk Istenben, a mi erőnk.

Teréz Anya egyszer azt mondta: „*Krisztust két példaképpen látjuk. Az oltáron a szent Kenyér színe alatt, és a betegek szenvedésében, vagyis szenvedésben és elhagyatottságban!*” Biztosak vagyunk abban, hogy a helyes úton vagyunk, mert nem kérünk és nem kapunk nyilvános elismerést és tapsot. Imánkban való kitartásunk megszabadít minket a világiás nézettől az életre és a munkára. Imaközösségünk nem ad területet a karrierizmus és a másokkal való konfliktusok számára, akik nem úgy élnek, és nem úgy néznek az életre, mint mi. A meggyújtott gyertya nem mond le a fényről csak azért mert

körülötte nagy sötétség van. Világít és szolgál másoknak. A só nem mond le ízéről csak azért, mert az edény a nem só s vízzel nagyon nagy. Ő egyszerűen elolvad, és a vizet sóssá teszi. A megtért ember nem kritikus és nem megalázó másokkal, hanem tisztel és segít példájával másoknak, hogy a jóság nagyságát és erejét leleplezze.

A megtérés mindennapi életprogramunk. Önmagunktól, a rossz jelle, vonásainktól, hajlamainktól való szabadulás, és egyensúlyban, kontroll alatt tartani minden vágyunkat és érzelmeinket. Egyszerűen, életünkkel követni Jézust, anyját, a Szűzanyát, és a szenteket.

Az első pápánk, Szent Péter apostol írja levelében az egész Egyház számára: „*Ahogy szent, aki meghívott benneteket, legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között.*” (1 Pt 1,15.)

A II. Vatikáni Zsinat 7 útját nevezi meg a szentség elérésének: 1. Isten Igéjének hallgatása. 2. Isten akaratának teljesítése, 3. A szentségek gyakori vétele, főleg az Oltáriszentség, 4. Ima, 5. Önmagunk leküzdése, 6. Igazi szolgálat a testvéreknek, 7. Az erényekben való nevelés.

A szentség mindig szeretetet jelent, a szeretet pedig tettekben valósul meg. Isten akaratának teljesítése magában hordja minden módját és eszközét a szentségnek. A szentségre való meghívás nem csak a szerzetesi és papi állapotban levőknek szól, hanem minden keresztényre érvényes. A keresztesség által gyökerezettsgünk van a Hitben, Jézusban és

az Egyházban. Aki gyökereit tagadja, nem növekedhet. Aki múltját nem értékeli, nem tiszteli, elveszti a jövőt is. Ez a bölcs gondolat meghív minket arra, hogy ne veszítsük el örökségünket és gyökereinket. Talán soha nem tudjuk meg, hogy Medjugorje – ban hányan kapták meg a nekik szükséges kegyelmeket – mert mi imádkoztunk. Mennyi adomány, mennyi megtérés – mert mi böjtölünk. Soha ne kételkedj meghívásodban: - megélni az üzeneteket és termést hozni!

Egy bölcs tanító leírta: „Számítalan embert ismertem és megfigyeltem, hogy sok szegény ember van, akiknek semmijük nincs a pénzen kívül.” Figyelmesen olvassuk az üzenetet: „**Nyissátok ki szíveteket és fordítsátok tekinteteket Isten és az Isteni dolgok felé... .ti, gyermekeim még messze vagytok, a földhöz és a földies dolgokhoz kötöttök...**”

Sok olyan emberrel találkozunk, akiknek semmijük nincs, és nem ismernek mást, csak a földi valóságokat. Csak ezen gondolkoznak, és ezekért élnek. Ez az a keserű igazság, amely megalázza az embert, és embertelenné teszi őt. Ezért van szüksége a világnak ránk, és minden embernek. Az emberek, akikkel találkozunk, segítséget keresnek. Mi adósaik vagyunk minden segítségben, főleg a szeretetben.

Drága imatestvéreim, ez az üzenet Pünkösöd vigíliáján jön hozzánk.

A történetek, és a Pünkösöd ünnepe emlékeztetnek minket az apostolokra és a vallásos asszonyokra, akik Isten Anyjával az imában egyesültek. Mesterük által meghívva, örömmel fogadták és maradtak az Anyával való közös imádkozásban. Ennek az imában való egységben maradásnak gyümölcse a Szentlélek eljövetele, amely mindenkit megajándékozott önmagával. Mindenki képes tanúságtételre. Mindenki termékennyé vált jócselekedetei miatt. Minden emberen áterjed az Evangélium és Isten dicsősége. Szent Lukács tudatosan felsorolja az államokat, provinciákat, nyelveket, nemzeteket, kihangsúlyozva, hogy minden ember más és más, mégis értették egymást, és az első pápa, Péter szavait a saját nyelvén. Mindez számunkra mennyire fontos.

Ima közösségünk egyesítve, és egyesülve Máriával imában, és az üzenetek megélésében, összegyűjti az Egyházat, amelyben szüntelenül tart a Pünkösöd. Az emberek zarándoklatra jönnek a világ minden részéből, minden nyelvterületről. Megértik egymást. Mindenki elfogadja az imát, és az Egyházzal való közösséget, mint nagy örömet minden ember számára. Medjugorjében mindenki örömet és békét talál, úgyszintén az imaközösségekben is. Ebben a különlegesen fontos időben kell, hogy legyenek a világban, és az Egyházban azok, akik imában egyesülve vannak az Anyával. Kell, hogy legyenek, akik nem csak erre a földiekre kötődnek, mint a világ, akik nem élnek a marketing propaganda hatalmas hatása, és a vak konzumizmus alatt.

Hálásak vagyunk a Szűzanyának azért, hogy meghívott minket a megtérésre és a szentségre. Mint minden emberben, bennünk is megvan a hajlam, amely képes az embert rabszolgává tenni. A keresztény ember ébersége állandó megtérésben van, és az Istenhez való visszatérésben. Minden kirakat, minden TV reklám számol a mi hajlamunkkal, mely könnyen

gyengességüké válhat, és hamar rabszolgává tehet.

Képzeljük el, hogy milyen könnyen terjed a kábítószer, és szerez magának újabb fogyasztókat. A nemzetközi rendőrségi akciók ellenére, a kábítószernek, mint árucikknek saját kiépített hálózata és újtjai vannak, és így eljuthat ahhoz az utolsó narkóshoz is. Mindez arról tanúskodik, hogy milyen gyöngye is az ember. Mennyire igyekeznie kell, hogy megvédje és megmentse magát.

Mi hivatottak vagyunk tekintetünket Istenre, az Isteni dolgokra vetni, s akkor megtaláljuk a szükséges békét és áldást. Vajon az ez évi Találkozó nekünk a mi Pünkösödünk lesz-e? Vajon ismét mint barátok közel állhatunk az Anya mellett és új lelkesedéssel kezdünk? Ez az üzenet a Béke Királynője 31. jelenési évforduló előtt adatott nekünk, amely 1981. június 24. Valóban itt az ideje hinni és elfogadni mennyei Anyánknak ezt az üzenetét.

Ebben a hónapban a következő szándékokra fogunk imádkozni:

1. A látnokokért és a Medjugorje-i plébánia híveiért, hogy ebben az időben imában egyesülve hallgassák Urunk Anyját, és hogy mindenkinek bátran tanúságot tegyenek a Szűzanyáról és üzeneteiről.
2. A zarándokokért, hogy Medjugorjében találkozzanak és elfogadják a Béke Királynőjét és üzeneteit. Minden papért, különösen a gyóntatókért, hogy nagy szívvel mutassák meg a Jóságos és Irgalmas Isten Arcát.
3. Azokért, akik visszautasítják, vagy megvetik a Béke Királynőjének meghívását, hogy ezekben a szent napokban, fogadják a kegyelmet, amelyet a Jeruzsálemi zarándokok kaptak, amíg hallgatták Péter beszédét. A Bizottság tagjaiért, hogy felelősségteljesen válaszoljanak a nekik adott feladatra.

Medjugorjei hírlevél

2012. május 15.

„Drága gyermekek! Édesanyai szeretettel kérlek benneteket, adjátok kezeteket nekem, engedjétek, hogy vezesselek titeket. Édesanyaként szeretnék megmenteni benneteket a békétlenségtől, a kétségbeeséstől és az örök száműzetéstől. Fiam keresztalálával megmutatta mennyire szeret titeket. Értetek és bűneitekért feláldozta magát. Ne utasítsátok el az Ő áldozatát és ne okozatok neki újra szenvedést bűneitekkel. Ne zárjátok be magatok előtt a mennyország ajtaját. Gyermekeim, ne vesztegessétek az időt. Semmi sem fontosabb a Fiamban való egységnél. Segíteni fogok nektek, mert a Mennyei Atya küld, hogy együtt mutassuk meg a kegyelem és az üdvösség útját azoknak, akik nem ismerik Őt. Ne legyetek kemény szívűek! Bízatok bennem, és imádjátok Fiamat. Gyermekeim, nem élhettek pásztorok nélkül. Minden nap imádkoztatok értük. Köszönöm nektek.”

**Kedves medjugorjei Gyermekeim,
dicsértessék Jézus és Mária!**

1. Jobb böjtölés?

Számos választ kaptam az április 15 -i böjtölésre való felhívásomra:
- azoktól, akik recepteket kértek, mert tényleg akarnak böjtölni, de túl megterhelő számukra a szokásos fehér kenyéren való böjtölés,
- azoktól, akik jó recepteket szeretnének megosztani velünk,
- azoktól, akik elmondták, hogy milyen nehézséget jelent számukra a böjtölés, és bizonyos módszereket szeretnének megosztani velünk, hogy hogyan lehetne a böjtölést egyeztetni az egészséges táplálkozással.

Mindegyik levél nagyon megindító és hasznos volt. Itt szeretném megismételni felhívásomat azok felé, akik már gondolkodtak azon, hogy engedelmessékednek a böjtökre való felhívásnak, de még nem tették meg. Kérlek, tegyétek meg, és már ma kezdjétek el. Hamarosan megjelenik az a tájékoztató füzet, amely nagyon értékes lesz és azokhoz fog szólni, akik Gospa üzeneteit teljes szívvel szeretnék megélni. Köszönöm az ő nevükben is!

2. Nem hiszed el, amit mesélek?

Április 27 -én egy 35 éves Jean nevű, Reunion szigetéről (Indiai óceán) származó férfi délben részt vett egy francia nyelvű misén. Előző este egy zarándokokból álló csoport előtt tanúságtételt tett megtéréséről és mindenki le volt nyugózva. Azt el kell mondani, hogy Jean épp a börtönből szabadult, ahol emberölés miatt ült. Itt az ő története:

Bár katolikusnak született, Jean 14 éves korában abba hagyta hitének gyakorlását. Aztán a drog és az alkohol és a rossz társaság fogságába került. Élettársával, Jessicával élt együtt. 2003-ban egy vita során túl erősen megütött egy férfit, aki azonnal meghalt. Jean-t 12 év börtönre ítélték. 2008-ban barátnője elment Medjugorjéba és megtért. A börtönévek alatt Jean rendszeresen imádkozta a rózsafüzért, bár nem volt könnyű számára. De tovább folytatta és ráébredt, hogy „meggyógyulnak tőle a szív és a fej fájdalmai”. Aztán a Bibliát is elkezdte lelkesen olvasni. Később valaki mesélt neki a rózsafüzér erejéről és Medjugorjéről.

Jean 2012. április 6 -án Nagypénteken szabadult a börtönből és első lépése az volt, hogy az egyháztól való 17 éves

távolléte után meggyónja bűneit. Aztán kérte, hogy a megölt férfi - Gilbert - lelkiüdvéért mondjanak egy misét. Legnagyobb vágya az volt, hogy elmenjen Medjugorjéba. Egy nagylelkű zarándok felajánlotta, hogy elviszi, és április 27 -én Jean velünk együtt vett részt a francia nyelvű misén. Csak a csoportjában lévő zarándokok tudtak Jean múltjáról. Azon a napon, a miséző pap olyat tett, amit még soha sem láttam: a szentbeszéd közben felhívta Jean-t a pulpitusra, hogy az ő példáján keresztül ábrázolja Pál apostol megtérését, aki kezdetben vak volt, de kigyógyult ebből a vakaságból és képes volt meglátni és követni Krisztust. Jean elmesélte történetét aztán visszament a helyére. Ezután a leghallatlanabb dolog következett: ebben a kis kápolnában, több ezer mérföldre Reunion szigetétől, ugyanazon a napon és órában, ott voltak annak a férfinak a hozzátartozói, akit Jean megölt. Mikor meglátták Jean-t a pulpituson, a mikrofon előtt, rögtön felismerték. Képzeld el a sokkot!

De azon a napon, újból megnyílt a mennyország Medjugorjében és a mise után a megölt férfi családja és Jean egymás karjaiba borultak és kibékültek. Örömkönyöket hullattak, és boldogok voltak, hogy Mária és Jézus közel hozta őket egymáshoz. Ha nem lettem volna ott a misén, én magam sem hittem volna el ezt a történetet.

3. Köln 2012!

Meg szeretnék osztani veletek egy kezdeményezést, és szeretném, ha ez elterjedne a világ többi részén is. Ezek a kezdeményezések olyan emberek ezreit vonzzák, akik szomszédoknak az igazságra és gyakran társadalmunk spirituális sivatagjában küzdenek, mert szeretnék

megtalálni azokat az oázisokat, ahol olyan lelki táplálékot kapnak, amittől visszanyerik bátorságukat és lelkesedésüket a hit felé vezető útukon.

Meisner Kardinális (Köln érseke), Paul Maria Sigl atya és a „Szűz Mária Családjá” nevű közösség mindenkit meghív egy „Minden Népek Asszonya” nevet viselő imanapra június 23 -án. További információ itt található:

www.de-vrouwe.info

Azt fontos tudni, hogy Mária, Minden Népek Asszonya néven Ida Peerdeman-nak jelent meg Amszterdamban 1945 és 1959 között. Idának felfedett egy nagyon egyszerű gyógyírt a kétségbeesés ellen, nevezetesen a festészetet és az imát. 1955-ben a Szűzanya a következőket mondta: „Ti emberek, tudjátok, hogy a „Minden Népek Asszonyának” a védelme alatt álltok. Hívjátok őt, hogy megakadályozza a katasztrófákat.” Anyaként figyelmeztet minket, ha veszélyes helyzetbe kerülünk, azokat elkerüljük, ha megfogadjuk az ő tanácsát.

4. Franciaország népe, kérlek titeket, hogy olvassátok el a május 2 -i üzenetet és a „Drága gyermekeim” kifejezést helyettesítsétek a „Drága franciaországi gyermekeimmel”, mert ez most nagyon jellemző a jelenlegi Franciaországi helyzetre. A Szentlélekre bízom, hogy minden francia megtalálja ebben az üzenetben azt, ami segít nekik megbirkózni a Franciaországra váró nehézségekkel. Néhány prófétáról is meg kell itt emlékezzünk, akik oly sokat szenvedtek Franciaországért, amikor azt nehézségek sújtották. Marthe Robin (1901-1981) boldoggá avatásának útján 1936-ban a következő próféciát mondta: „Franciaország nagyon le fog süllyedni, lejjebb, mint bármelyik más nemzet a büszkesége miatt és amiatt, hogy rossz vezetőket választ. Kétségbeesésükben eszükbe jut majd Isten, akihez fohászolni fognak és ekkor a Szűzanya jön segítségükre. Ezután Franciaország ismét megtalálja szerepét az egyházban, mint az egyház „legidősebb lánya”, és ő lesz az az ország, ahol a Szentlélek a legnagyobb mértékben kiárad, és újból misszionáriusokat küld

a világ minden tájára.”

Betlehemi Mirjannak is fűződnek próféciai Franciaországhoz. Ő ezt mondta: „Jézus Franciaországot egy rózsabokorhoz hasonlítja. Ezt a bokrot 3 metszőolló fogja metszeni, amíg csak egy ág marad, de ezen az ágon keresztül Isten nagy dolgokat fog véghezvinni. Franciaországot teljesen meg kell tisztítani.”

„Franciaország, kérj bűnbocsánatot! - mondta Jézus. Franciaország annyi jót tett Isten misszióinak, hogy Isten nem fogja cserbenhagyni. Franciaország szent lesz, de még nem érdemli meg. Ha az emberek imádkoznak és megtérnek, akkor az ítélet sem lesz olyan súlyos. Ha nem, akkor egyik bukás a másikat fogja követni. Isten Franciaország keblén szeretne megpihenni.”

Filiola (1888-1976), a Párizs környéki misztikus a következőt mondta: „Az ellenség egyre nagyobb teret nyer. Minden másképp történhetett volna. De az egyház győzedelmeskedni fog a Sátán és csatlósai felett. Franciaország nagy csapást fog elszenvedni, mert Jézus Szent Szívét kigúnyolják és emberiségét pedig saját fiai torzítják el!”

„Franciaország szenvedni fog, mert nincs hitük Jézusban és az Ő emberies-

ségében. Franciaországot megalázzák és büszkesége szenvedni fog. De Jézus és az Ő emberisége uralkodik. Itt van a pillanat. A világ nem tudja, kihez forduljon és kibem bízson. Az embereket elsősorban saját jólétük érdekli, de így elveszítik lelküket.

Azok, akik hűségesek Jézushoz, az Ő Lelkéhez és szeretetéhez, még kevesen vannak, de Jézus velük van. Jézus megengedte nekem, hogy meglássak egy nagyon szép fényt, amely egy hatalmas erő forrása. Mennyire megnyugtató ez! Jézus a sárban is megtalálja a lelkeket, hogy szeretetével felöltöztesse, vezesse őket és az Ő életét adja nekik. Jézus a gyengéken keresztül uralkodik!”

Legdrágább Gospa, te azt mondtad nekünk: „Drága Gyermekeim, szükségem van rátok. Segítségem nélkül, nem segíthetek a világon!” Mi nem szeretnénk csalódást okozni Neked, különösen azért nem, mert nekünk is szükségünk van rád, jobban, mint valaha! Mi a kezünket nyújtjuk, mert veled szeretnénk járni az úton, de kérünk, ne enged el kezünket!

Emmanuel nővér+

Böjtös lelkigyakorlaton Medugorjében

Már rég vágytam csendre és az Úrral való együttlétre rohanó életemben, és mikor először hallottam a böjtös és csendes lelkigyakorlatról, akkor nagyon mélyen éreztem, hogy ott a helyem.

Először Magyarországon szerettem volna részt venni ilyen lelkigyakorlaton, de kétszer is lemaradtam róla. Majd szerettem volna elmenni Medugorjéba, ahol évente egyszer van magyaroknak böjtös lelkigyakorlat, de tavaly, bérmlázás miatt arról is lemaradtam. Idén már nagyon készülődtem Medugorjéba, a lelkigyakorlatra, és hogy most eljutot-

tam, az sem volt akadálymentes. Június 19-24 -ig tartott a lelkigyakorlat, ebben az időszakban tanároknak még nincs szünidő, ugyanakkor plébániánknak ekkor volt a hittantábor. Utolsó héten, mi kor én már biztosra vettem, hogy sikerült mindenkivel beszélnem és elkérekednem, atyánk arra kért, hogy mégis vegyek részt a táborban... lehagolt lettem, és majdhogynem perelni kezdtem az Istennel, mondván, mióta szeretnék elmenni, és nem sikerült. Most még fáradtabb és szárazabb vagyok, mint eddig valaha, és mégsem teszi nekem le-

hetővé az Úr, hogy elmenjek. Egész nap szenvedtem, és jobbnak tűnt, ha mindenki elkerül, mert bizony gyakran máson töltöttem ki fájdalmamat ezen a napon. Estefelé, szívem mélyéből sikerült beszélgetnem az Úrral, és teljesen az ő kezébe letenni az egész dolgot, ő ismer engem, tudja, mire van szükségem... legyen meg az ő akarata.

Mindez a kocsiiban történt vásárlás után, piros lámpa közben. Mély békét kaptam, és szívem mélyén éreztem, sőt, mondhatom azt, biztos tudás volt bennem arról, hogy Medjugorjéba megyek a böjtös lelkigyakorlatra.

Aztán békében eltelt a nap. Másnap délelőtt, minden előzmény nélkül felhívott Antal atya az iskolában, és azt mondta, átgondolta az egészet, és ha tényleg szeretnék, akkor menjek a lelkigyakorlatra. Dicsőség Istennek!

Az odautazás közösséggé formálta a kis csoportot, imádságos lélekkel készültünk az Úrral és Máriával való találkozásra, minden visszatérő lelkigyakorlatos tanúságot tett arról, hogy mit tett vele az Úr a korábbi böjtös lelkigyakorlatokon, illetve elmondtuk, mit várunk ettől a lelkigyakorlattól.

Örömteli volt a megérkezés, egyenesen az Úr színe elé, szentségimádásban! Másnap megkezdődött a böjt. Teljes szilencium, csönd, hogy csak az Úrra figyeljünk... Táplálékunk maga az Úr Krisztus teste és vére, az ő imádása és némi kenyér és víz, hogy valóban megtanuljunk értékelni: a valódi életet adó táplálék – maga JÉZUS! Egész nap és egész éjjel tartott a szentségimádás, éjjel beosztottuk, ki, mikor térjen a kápolnába az Úr elé, hogy pihenésre is jusson idő. Mindennap a medjugorjei plébániáról jött hozzánk Danko Perutina atya, ő tartott előadást délelőtt és délután – egy-egy órát. A tanítások témái: Isten szeretete, Istennek terve van velem, bűn, megtérés, böjt, imádság...

Előadásai színesek voltak, teletűzdelve hétköznapi példákkal, tanúságtételekkel. Mindig volt „aranymondata”, ami összefoglalta egy-egy gondolatsor lényegét, pl.: „Ha az imádságod nem változtat meg téged, változtasd meg te az imádságodat” Minden körülmény adva volt hozzá, hogy semmi se vonja el figyelmünket az Úrról, hogy ne vegyük le tekintetünket róla, hogy az Úr „a szívünkre beszélhessen”.

Estéknként hat órától pedig részt vettünk az esti programokon a templomban (rózsafüzér, szentmise, imádság gyógyulásokért, kereszthódolat, szentségimádás...)

Amint említettem, én azért vettem részt ezen a lelkigyakorlaton, mert vágytam a csendre, vágytam az Úrral való együttlétre, illetve nagyon szerettem volna, ha végre komoly elhatározás, döntés születne bennem, és az erőt is megkapnám ahhoz, hogy a Szűzanya üzenetei szerint élhessek, megtegyem mindazt, amire az ÚR Mária által hív itt Medjugorjéban.

Az első nap nagyon nehéz volt nekem. Nem az éhség miatt, sőt ... talán nem is éreztem éhséget. De a reggeli kávé hiánya miatt fejfájásom elviselhetetlenné vált, délután már migrénessé. Már gondolkodni sem tudtam. Csak ültem az Oltáriszentség előtt, szétszórta, gondolattalanul, azon aggódva, hogy vajon holnap is ilyen lesz-e? És aztán? Lesz így értelme? Vegyek be gyógyszert? Végül is megkaptam az erőt az Úr től, gyógyszer nélkül is kibírtam, és másnap már csak tom-

pa volt a fejem, harmadnapra pedig teljesen kitisztult.

A lelkigyakorlat második napján a csendben, az Úr előtt tér delve azt éreztem, előtte vagyok, mégsem találkozunk... mintha rejtőzne... nincs bennem belül csend, szétszórt vagyok még mindig, nincs szavam az Úrhoz, ha mondtam valamit neki, azt üresnek éreztem, az ő hangját nem hallottam. Elővettem az imádságos könyvet, az irgalmasság rózsafüzérét... üres voltam... szívem mélyén csak az Úr utáni vágy sajgott... kielégítetlen, mélységes vágy az Úr után. Harmadnapra békét leltem az Úrban. Nem nagyon beszélgettünk, csak együtt voltunk békében, az ő csendjében és békéjében. Közben úgy érzem, kinyílt a szemem a teremtett világra. Jó volt megcsodálni a gránátalma virágait, amint benne szorgoskodik a méhecske, jó volt átengedni a szellőt az arcomon és érezni a nap hőséget, a kemény köveket a talpam alatt. „Ízlelni” a citrom finom illatát, miközben nem kóstoltam meg, étkezés közben lassan rágni a kenyeret, átérezni ízét, és hálás lenni minden falatért, belegendolni kenyértöréskor, hogy amint egyik darab elszakad a másiktól, úgy szakítja ki gyökerestül az ÚR belőlem bűneimet és tisztít meg... Egész mások a találkozások is így a csendben: úgy érzem, sokkal mélyebben megismertük egymást, mintha felületesen fecsegtünk volna. Férjem vasárnap jött Medjugorjéba. A templom előtt vártam rá. Tartva a szilenciumot, ebben a csendben találkoztunk. A könnyeimmel küszködtem – egész más találkozás volt ez... ehhez hasonló érzés volt, amikor másnap az esti rózsafüzéren, szintén őrizve a csendet, egy rózsafüzértartó erszényt ajándékozott nekem. Az imádságos, Úrra figyelő légkörben „más dimenzióból” lehet tekinteni, és átélni a találkozásokat és az ajándékokat. A felületes fecsegés helyett, egy köszönő szó és a hála pillanatnyi érzése helyett az Úrban történik a találkozás és az ajándékozás. – Egész más ez, mint amit a rohanó világban megszoktam. Így teltek a napok az Úrral. Felmentünk a Jelenések Hegyére, a rózsafüzért elmélkedve és imádkozva, minden titkot a résztvevők egy-egy gondolatával, illetve, hiszem, hogy az Úr gondolataival bevezetve.

Felkapaszkodtunk a Krizsevácra is, Kemenes Gábor atya vezette az Úr keresztiének és a mi keresztiainknek az útját. Fent a nagy fehér kereszt mellett újra átadtuk életünket Jézusnak, és hazánkat is Jézus irgalmába, Mária oltalmába ajánlottuk.

Mivel pár évvel ezelőtt először itt ajánlottam magam a Szűzanyának, amikor erre a hegyre jövök, mindig megújítom felajánlásomat. Ez alkalommal is megtettem.

Az éjszakai szentségimádások voltak igazán bensőségek, együtt virrasztani, gyakran kettesben az Úrral...

Utolsó napra csúcsosodott ki számomra a lelki gyakorlat. Úgy éreztem, még nem akarom, hogy vége legyen, most kezdtem magam igazán jól érezni az Úr csendjében és békéjében. Ám ezen a napon nem várt események és élmények értek. A Krizsevácson felfelé, a kedvenc kerámia rózsafüzéremről (amit a Cenacolo Közösségben vettem) letört félig a kereszt. Ez nagyon rosszul esett... mintha önmagamból egy részt veszítenék el... fent hagytam, rácsatlakoztattam a nagy fehér keresztre. Tanított az Úr, hogy mennyire ragaszkodom dolgokhoz, és hogy nem ezek a fontosak. Délutánra pedig már úgy éreztem, teljesen elveszítettem az Urat. Hiába ültem az Oltáriszentség előtt, nem találkoztunk, nem volt békém, belső vágyam pedig elviselhetetlenné vált... Nagyon szenvedtem az Úr hiányától.

Délután Gábor atya szentségimádást tartott, és aztán mindenkit megáldott az Úrral – itt sokan tapasztalták, hogy az Élő Kenyér valóban Jézus, megtapasztalták az ő gyógyító, vigasztaló hatalmát. Én azt éreztem, mintha az Úr azt mondaná: „eddig te jöttél le hozzám a kápolnába, most Én jövök hozzád” – kapaszkodtam volna utána: „Uram, ne búcsúzz, ne hagyj itt!”. Este a templomi szentségimádáson bámultam a hatalmas Oltáriszentséget, aminek máskor a puszta látványa is elég volt, most nem tűnt egyébnek, mint egy kenyérdarab. Görcsösen sírni kezdtem, de ez nem felszabadító sírás volt. Még nagyobb fájdalom lett bennem, és az Úr hiánya elviselhetetlenné vált számomra. Úgy éreztem, minden elveszett, és a lelki gyakorlat nem ért semmit. Valamit nagyon elrontottam. Ekkor még nem tudtam, hogy mindez az Úr nagy ajándéka!

Másnap reggel magyar misénk volt, a jelenések évfordulójának ünnepén, június 25 -én. Az evangélium az angyali üdvözlés volt. Oly sokszor hallottam már, oly sokszor imádkoztam már – de most egészen másként hatottak a szavak, az Úr igéi. Mélyen megérintett a prédikációból egy mondat: „Tudom-e kimondani Máriával, jóban és rosszban: az Úr szolgálóleánya vagyok, történiék velem szavaid szerint?!” Tudtam, ezt most Jézus kérdezi tőlem, és valamire meghív ezzel, hogy most is, erre a hiányra is, az érzelmi találkozás hiányára is mondjak igent neki. Valamiért így akarja. És újra nagy béke született bennem. Érdekes volt megtapasztalni, hogy belül nagyon vágyakozom az Úr után, ez fáj, ugyanakkor mély benső békét találok benne. Tudtam, ez az Úrtól van, az ő ajándéka.

Aztán útban a Feltámadott felé, újra úgy éreztem, Jézus hangját hallottam: „Te sokszor elhagytál engem, és Én hűséges maradtam hozzád, most látszólag Én vagyok távol tőled (hagylak el), kérlek, maradj hozzám hűséges így is!” Tudom, hogy Jézus most azt akarja tőlem: kövessem őt, imádkozzak... akkor is, ha belül üres vagyok, akkor is, ha semmi következményét nem látom, akkor is ha... és ide most bármit írhatnék.

Kéri, hogy radikálisan kövessem őt. Talán így képessé tesz, hogy egyszer majd „életemet adjam” érte. Hála és dicsőség neki e nagy ajándékáért!

Hálatelt szívvel ünnepelhettem gyónásban megtisztulva a jelenések évfordulóján a szentmisét, és ebben a békében és örömben tértem haza.

Még egy-két ajándékom, amit az Úrtól kaptam: a böjtös lelki gyakorlat első napjától kezdve még mindig nem kávézom, csak az Úrtól akarok függeni; Medjugorjéból hazafelé mindig nagyon szomorú szoktam lenni, mert haza kell menni, hosszasan búcsúzkodom pl. a feltámadott szobornál... most erről lemondtam, és nem esett nagyon nehezemre, úgy érzem, kezdek szabadabbá válni.

Elhatároztam, hogy megőrzöm az Úr segítségével magamban a csendes, böjtös és imádságos lelkiéletet, és apránként, lépésről lépésre élem a Gospa üzeneteit, az imádságot, rózsafüzért, Oltáriszentséget, a Szentírás olvasását, a böjtöt és a szentgyónást, a mindennapi megtérést, a szeretet parancsát.

Az Úr meghallgatta kérésemet, amiért a lelki gyakorlatra mentem: adott csendet, békét, és hagyta, hogy megtapasztaljam: ha akarok az üzenetek szerint élni – radikálisan kell tennem. Amikor Magyarországra érkeztem, még a hittantábor utolsó két napján is részt vehettem, jó volt örülni egymásnak, amikor találkoztunk.

Szívem mélyéből hálás vagyok elsősorban az Úrnak és a Szűzanyának, hogy részt vehettem ezen a lelki gyakorlaton.

Köszönet Danko Perutina atyának, aki tanításaival és szeretetével vezette a lelki gyakorlatot.

Harmincegy éve hív megbékélésre a

BÉKE KIRÁLYNŐJE MEDJUGORJÉBEN
Az évfordulón a Szűzanyával együtt könyörgünk a világ békéjéért
2012. június 25-én (hétfőn) délután 6 órától

M Á R I A R E M E T É N

Összejövételünket a BAZILIKÁBAN a RÓZSAFÜZÉR imádsággal kezdjük.

Aki teheti, egy szál virágot és egy szál gyertyát hozzon magával.

2012. május hónap statisztikai adatai

A kiszolgáltatót szentostyák száma: 190.500

A koncelebráló papok száma: 4140 (naponta 133)